

urokket Værk for at sætte noget paa det, som hører en svunden Tid; og et undergaaet Værk til, saa protesterer jeg. Jeg vil ikke nævne Ordet Vandalisme, men jeg føler det som Vandalisme.

Johan Knudsen: Jeg faar senere Ordet; i denne korte Bemærkning vil jeg kun vende mig til det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode). Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde overrasket ved et voldsomt Angreb paa Ny Carlsberg-Fondens Soliditet. Jeg kan neppe siges at have rettet noget voldsomt Angreb paa Ny Carlsberg-Fondens Soliditet. Jeg har kun, og med faa Kommentarer, oplæst en Indtægts- og Udgiftsangivelse samt en Statusopgørelse, som af Ny Carlsberg-Fondens Direktion er indsendt for Aaret 1909—10. I denne Statusopgørelse staar der ikke opgivet nogen Formue; der staar kun, at Ny Carlsberg-Fonden ejer en Gæld af ca. 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Fra dette Faktum kommer det ærede Medlem fra Kalundborg ikke bort. Det ærede Medlem ytrede sin Forbavselse over, at jeg ikke i Udvalget var fremkommen med disse Oplysninger om Ny Carlsberg-Fonden. Her-til er at sige, at disse Oplysninger først ere komne i min Besiddelse, efter at Udvalget havde afsluttet sit Arbejde.

Dinesen: Efter den Gang, det foreliggende Lovforslag har haft i dette Ting, ser jeg ikke rettere, end at den Udtalelse, den højtærede Minister fremsatte for et Øjeblik siden, er fuldkommen korrekt. Jeg ser ikke, at Ministeren fra sit Standpunkt kan stille sig anderledes, end han tilkendegav. Ud over dette finder jeg ikke Anledning til at holde nogen lang Tale. Jeg tror ikke, det spiller nogen væsentlig Rolle i denne Sag, om der bliver holdt lange Taler eller ikke. Jeg finder kun Anledning til at sige, at jeg stadig stiller mig, som jeg udtalte ved Sagens første Behandling. I øvrigt agter jeg at stemme for den af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen, og jeg er ogsaa i alt væsentligt enig med ham i den Begrundelse, han gav af den. Jeg vil ligeledes i mange Maader give min Tilslutning til det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) og prise ham for det borgerlige Mod, han har lagt for Dagen ved at udtale sig, som han gjorde. Jeg kunde have Lyst til at gøre det samme, som han har gjort, i ikke saa faa Retninger, thi jeg tror, det er paa

Tiden, at der tages nogen Afstand fra det Løbhuderi, der finder Sted i dette Øjeblik i Anledning af de grumme mange Penge, som her stilles i Udsigt. Men da jeg har besluttet ikke at holde nogen længere Tale, skal jeg heller ikke gøre det. Kun skal jeg om et Punkt, som det ærede Medlem fra Fredensborg fremdrog, nemlig Ny Carlsberg-Fondens Status, sige, at det er i alt Fald en Side ved Sagen, som der under de fortsatte Overvejelser vil være alvorlig Grund til at tage Hensyn til. Jeg finder ogsaa, at der vil være alvorlig Grund til at være forsigtig overfor Tilbudet om, at der efter Carl Jacobsens Sønners Død vil blive stillet et Beløb af 100,000 Kr. til Disposition til Spirets Vedligeholdelse i Fremtiden. Hvad betyde nemlig 100,000 Kr. i denne Forbindelse? Den ordinære Rente deraf er 4,000 Kr. om Aaret — det forandrer sig vel neppe meget —, og det forekommer mig ikke at være noget svimlende Beløb. Jeg ved ikke, hvor det eventuelt manglende saa skulde komme fra. Jeg fremhæver netop dette overfor den Udtalelse, der faldt fra det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) om de kommende Slægter; thi det turde være, at den Fordring vil blive stillet til de kommende Slægter, at de skulle supplere det Beløb af 100,000 Kr., som her er Tale om, hvis Renten af dette Beløb ikke slaar til til den ordinære Vedligeholdelse. Efter dette finder jeg ogsaa, der er Grund til nøje at agte paa de Udtalelser, der ere fremkomne fra forskellige Sider; saaledes fra det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), om de øvrige Forandringer, der kunde være Anledning til at foretage ved Frue Kirke. Jeg kan ikke se rettere, end at rejse dette Spir paa Frue Kirke, blive vi paa flere Maader Genstand for en Pression til ogsaa i andre Henseender at bringe Frue Kirke tilbage til den Skikkelse, den har haft i fjernt tilbageliggende Tider, og jeg tror, det let kan blive en Fordring, der vil skabe os mange Ærgrelser. Det er derfor bedst, om vi ikke udsætte os for, at denne Fordring skal blive rejst.

H. Neergaard: Ved mine Udtalelser ved Sagens første Behandling fremkaldte jeg en Undersøgelse af Taarnets Bæreevne, idet jeg nærede nogen Tvivl om denne. Det glæder mig, at det nu efter Udtalelser af Professor Ostenfeld og Professor Amberg synes at være saaledes, at Taarnet kan bære Spiret, for saa er der altsaa al mulig Anledning til at tage fat